

olnud Pan-Euroopa liikumise keskjuhatuse liige, Rahvusvahelise Diplomaatilise Akadeemia (Pariisis) asutajaliige, a-st 1932 Rahvusvahelise Õiguse Akadeemia eluaegne liige, a-st 1938 Rahvusvahelise Rahu Nõukogu liige ja a-st 1939 Rahvusvahelise Poliitilise ning Konstitutsioonilise Ajaloo Instituudi (Pariisis) liige. Viimase 10 a. jooksul on P. kujunenud rahvusvaheliselt silmapaistvaks autoriks välispoliitiliste, eriti Läänemerd puudutavate rahvusvaheliste küsimuste alal. Ms. on ta käsitelnud korduvalt Euroopa ühendamist (näiteks töös „L'idée de l'union européenne devant les gouvernements et la Société des Nations“, Brüssel, 1931), esinenud 1935. a. Haagis Rahvusvahelise Õiguse Akadeemias loengutesarjaga Läänemere statuudi kohta (loengud on ilm. ka eriraamatuna „Le Statut juridique de la Mer Baltique à partir de XIX siècle“, Pariis, 1936; eesti keeles lühendatult ajakirjas „Õigus“ 1935, nr. 1). Sama teemat on P. käsitelnud koguteoses „Les Problèmes de la Baltique“ (Pariis, 1934). Eriti on ta propageerinud Balti riikide liitu (näiteks brošüüris „Vers l'Union Baltique“, Pariis, 1927; artiklis: „Union Baltique“ ja „Statut International de l'Estonie“, ilmunud teoses „Dictionnaire Diplomatique“, Pariis, 1933). Viimaseaegseis artiklis on P. seoses Balti riikide liidu küsimusega pannud rõhku Eesti koostööle põhjariikidega. Selle kohta pidas ta 1938. a. Prantsuse Kõlbeliste ja Poliitiliste Teaduste Akadeemias ettekande, mis ilmus ka selle akadeemia aastaraamatus. Vanglas viibides kirjutas P. oma memuaare, millest on ilmunud esimene osa „Kehra metsast maailma“ (Tartu, 1936).

E. L a a m a n, Eesti iseseisvuse süünd I—VI (1936—38), lk. 253, 293, 295 j.; isikl. kogutud andmed.

I. T-n.

*PUUSEPP (ka Pussep, Poussepp), Ludvig, arstiteadlane, on toiminud neuroloogia korralise prof-na ja närvi-kliiniku juhatajana tänini, a-st 1920 ühtlasi sõjaväe konsultant-neuropatoloogina; ta ülendati 1921. a. sanitaar-kindralmajoriks. P. on olnud Eesti Neuroloogia Seltsi esimees tänini ja auliige a-st 1924, Tartu Prantsuse Teadusliku Instituudi president 1922—29 ja auliige a-st 1929, Eesti Vaimutervis-hoiu Ühingu asutajaid ja esimees al-gusest 1931 peale, Eesti-Belgia Ühingu

esimees asutamisest a-st 1933 ja Vähja Vastu Võitlemise Seltsi esimees a-st 1937. Ta on töötanud aktiivselt kaasa Rahvusvahelise Vaimse Koostöö Komisjoni eesti komitees ja on asutamisest a. 1937 peale Alkoholivastase Maailma-liidu teadusliku komitee liige. P. on oma teadusliku tööga leidnud laialdast rahvusvahelist tunnustust. Nii on ta Padua ülikooli audoktor (*dr. med. h. c.*) a-st 1922, Stephan Bathory üli-kooli (Vilnos) audoktor (*dr. med. h. c.*) a-st 1929, Portugali Teaduste Akadeemia kirjavahetajaliige a-st 1929 ja Torino Arstiteaduse Akadeemia kirja-vahetajaliige a-st 1934, Pariisi Kirur-gia Akadeemia välisliige a-st 1935 ja Ferrara Teaduste Akadeemia auliige a-st 1938. Eesti Teaduste Akadeemia asutamisel a-l 1938 nimetati ta selle liikmeks. Rumeenia Neuroloogia ja Psühhiaatria Seltsi auliige on P. a-st 1925, Praha Neuroloogia Seltsi auliige a-st 1928, Viini Neuroloogia Seltsi au-liige a-st 1934 ja Briti Neuroloogia-arstide Seltsi auliige a-st 1937; Pariisi Neuroloogia Seltsi ja Philadelphia Neu-roloogia Seltsi kirjavahetajaliige a-st 1924, Oslo Neuroloogia Seltsi kirja-vahetajaliige a-st 1929 ja auliige a-st 1938, Brasiilia Neuroloogia ja Psüh-hiaatria Seltsi kirjavahetajaliige a-st 1929, Prantsuse Rahvusliku Kirurgia Seltsi kirjavahetajaliige a-st 1932 jm. P. on võtnud tegevalt osa väga palju-dest rahvusvahelistest kongressidest, olnud näiteks auabipresidendiks I rahvusvahelise vaimse hügieeni kongressil 1930 Washingtonis, abipresidendiks rahvusvahelisel neuroloogide I kongressil 1932 Bernis, II — 1935 Londonis ja III — 1939 Kopenhaagenis. Ka on ta esi-nenud hulga loengutega välismaal, ms. École de Médecine'i ja Sorbonne'i (Pa-riisis), Praha, Oslo, Vilno, Brüsseli, Barcelona, Madridi, Belgradi, Torino, Ferrara jt. ülikoolides. P-a varemini ilmunud töist mainitagu veel: „Изъ на-блюдений и впечатлений въ Русско-Японскую войну 1904—1905 г.“ (Peter-buri, 1907), „Хирургическія заболѣванія позвоночника и спинного мозга“ (*ibid.*, 1913), „Оперативное лѣчение опухолей головного мозга“ (*ibid.*, 1914) ja „Трав-матическій неврозъ военного времени“ (*ibid.*, 1916; 2. tr. 1918). Monograafia „Die Tumoren des Gehirns...“ (Tartu, 1929), mis leidis suurt tunnustust, on tõlgitud hispaania keelde a. 1931. P-a